

Interviu

Sveiki. Mes esame svečiuose pas Liudviką ir Vincę Banevičius!!!!

1. Papasakokite apie savo šeimą ir kiek laiko gyvenate Voveriuose?

- Liudvikas ir Vincė jau 27 metai kaip kartu;

- Jų šeimoje konstatuojamas faktas, kad išauginti keturi vaikai. Ir kaip abu pašnekovai tvirtina, visai nesvarbu, kad du vaikai Liudviko ir du vaikai Vincės. Mes šiandien esame viena didelė ir draugiška šeima;

- Vaikai jiems jau yra padovanoję dešimt anūkų ir vienuoliktas jau pakeliui į šį pasaulį. Interviu metu seneliai buvo provokuojami išsiduoti, kuris jau tas pats mylimiausias anūkelis. Tai po didelių įkalbinėjimų paminėjo. Bet abu sutiko su faktu, kad tokie iš būrio anūkų yra du labiausiai lepinami, tai - anūkai Mykolas ir Dovydas. Užbėgsiu emocijoms už akių ir pasakysiu, kad ir kiti anūkai yra labai mylimi,.....☺☺☺☺;

- Liudas Voveriuose nuo 1945 metų vasario 9 dienos. 1938 metais į šį kraštą persikraustė jo tėveliai iš Šiaulių. Tėvelis Liudo taip pat buvo Liudvikas, bei mama Stanislava. Šeimoje dar buvo du broliai ir sesuo. Vincės tėvelių šeima kilusi iš Telšių rajono Dadotkų kaimo;

- Ponas Liudas papasokojo, kaip juodu abu su Vincele įvykdė savo išsvajotą projektą, tai yra pasistatė patys tikrą kaimišką pirtį, pagal visus senovinius papročius. Čia reiktų pridėti frazę ir aš joje buvau, bei savo kailį karštais pirties garais „karšiau“,....☺☺☺☺

- Šventes Liudvikas su Vince savo šeimoje švenčia pagal senolių papročius. Per visas šventes pas juos gausiai suvažiuoja vaikai ir anūkai;

- Liudas Vincę visada nustebina savo perdėtu apsidraudimu. Čia reiktų paminėti, kad juoko buvo labai



daug besiklausant jų šeimos peripetijų. O būtent:

< pasakoja Vincė, – „ nu, jei aš taisau ką valgyti ir įpareigoju Liudą man maisto parūpinti ruošiant maistą, tai, žinokit, maisto žaliavų užtektų pusei kaimynų dar pietums pasigaminti“.





Liudas čia įsiterpė ir pridėjo, – „nu, tai turi būt garantouts, kad užteks viskuo, geriau tegu atleikt negu trūkst, a netep sakau, nu kuokias tuos buobas įduomias yr,...😊😊😊😊“, ir dar pridėjo žodelį mums visiems besijuokiant, – „nu, tų indigridientų,...:😊“. Taip pat Liudas prisipažino, kad jam taip lengviau išreikšti savo jausmus Vincei, nes tas žodis „meilėmyliu“ nelabai pasisako, o vat, kad žmonai nieko netrūksta, tai jinai turi suprasti, kaip ją Liudas vis dar tebemyli,...😊😊😊

2. Kokia mėgstamiausia Jūsų šeimos frazė?

- Šioje vietoje pašnekovai ilgai nesiginčijo, o iš karto atšovė, kai jiems abiem pritrūksta žodžių per dienų dienas bendraujant, viens kitam, pauzei tylumos užsitęsus, kartoja – „Nu va, nu va, nu va“.

3. Jei būtų galimybė rinktis - pasilikti čia, ar gyventi kitur, ką rinktumėtės?

- Čia pašnekovams buvo pasiūlyta gyventi kur nors Arabijoje, prie turtingų šeichų, bet jie tik abu susižvalgė, nusikvatojo ir pasakė – „Voverių į Jokius Arabinus nekeistume“, o Liudas dar pridėjo - „apskritai aš spalvuotų nemėgstu,...😊😊“. Čia ponas Liudas leido sau atsipalaiduoti ir papasakojo daug gražių legendų apie gražias lietuvaites. Štai vieną Liudo legendą Jums, mielieji, ir papasakosiu: *„dar labai senai, kai Voveriuose buvo nedaug gyventojų, Žiedo gatvėje buvo šulinys, prie kurio ponas Liudas su malonumu kiekvieną vasarą pakviestas trijų gražių lietuvaičių vis atvažiuodavo su arkliuku ir jų prašymu joms daržus vagojo, kaip paprašiau Liudo papasakoti konkrečiau tuos gražius epizodus, tai jis korektiškai išsisuko, atsakydamas – „kad daržų kitoms nevagotų, tik lietuvaitėms“,...😊*



4. Ar pažįstate savo artimiausius kaimynus, ar bendraujate?

- Į šį klausimą puolė greitai atsakinėti ponias Vincė, tai - kaimynai: Daubariai, Budriai, Laurinavičiai, Gumuliauskai. Su kaimynais bendrauja;



- Čia ponas Liudas prisiminė tokią įdomią istoriją, kad kaimynas Vincas savo gyvatvorėje tujų net spygliuotą vielą buvo vienoje atkarpoje įdėjęs. Nes toje tvoros atkarpoje nuo per dažno kaimyniško bendravimo tujose pradėjo didėti skylė po kiekvieno pralindimo tarp jų. Todėl Vincas juokaudamas ir sumontavo vielos užuolaidą, kad kaimynai ir jie patys per vartelius vienas pas kitą vaikščiotų, o ne pro vargšes tujas,...😊😊😊😊. Čia reiktų pastebėti, kad mes



ėjome į lauką ir ieškojome tos vielos tvoroje, bet jau neberadome, tai Liudas pajuokavo, - „turbūt Vincas ruošiasi pirties sezonui pas mane į svečius vaikščioti“,.....😊😊😊😊.

5. Ar domitės Voverių bendruomenės gyvenimu, ar įsijungiate į jos veiklą?

- Abu pašnekovai atsakė, kad domisi bendruomenės gyvenimu ir nori, kad visi Voveriškiečiai gyventų laimingai ir linksmi. Prisiminė, kad praeitą vasarą negalėjo dalyvauti vasaros šventėje (Žiedo gatvėje), nes pas juos buvo suvykusi visa giminė ir vyko giminės šventė. Taip pat prisiminė, kokios būdavo šventės anais jų jaunystės lakais. O, būtent, Daubarių piliakalnyje būdavo šokiai, kurie turėjo pavadinimą, tai - šokiai „Gojai“, o po šokių kitą dieną visi kaimynai rinkdavos pas Banevičius futbolą žaisti, o vyresni žmonės susėdę kartomis grajinavo 66-šešias ar tūkstantį, bei alutį gurkšnojo.

6. Patikrinome Vincę ir Liudviką, ar pažįsta Voverių bendruomenės vadovus?

- Abu tik susižvalgė ir išpyškino, - „nu, taigi mūsų kaimynka Irenutė (kuri sėdėjo šalia) yra bendruomenės pirmininkė“ ir po to sekė tylą.... Čia buvo įdomu stebėti pašnekovus, nes kambaryje be manęs ir pirmininkės dar buvo vienas žmogus, tai - mūsų seniūnaitis Evaldas. Tai, kai pirmininkė juos vieną su kitu supažindino, ponas Liudas, kaip tikras Lietuvis, - „na, dėl tokios progos reikia kažką rimčiau ant stalo susiorganizuoti“. Ir čia kaip tose pasakose tikėtų posakis, - „ir aš ten buvau, midų medų ragavau, bei prie stalo su šeimininku vieną kitą čarką

kilnojau“. Taip galima konstatuoti faktą, kad lietuviai yra tikrai vaišingi žmonės. Pastaba – antrajame, kaip ir pirmajame interviu (pas bendruomenės žmones), su Voverių žurnalistu dalyvavo ir bendruomenės vadovai.



7. Ką palinkėtumėte ir ką pasiūlytumėte bendruomenės vadovams?

- Čia Vincė palinkėjo - „kantrybės su tokiais vyrais bendraujant kaip mano Liudelis, o Liudas,...savo auksinę,..frazę,-...“nu va, nu va“,...☺☺☺ , ir dar pridėjo –„a, nu ir sėkmės“;
- „Pasiūlytumėm, tai daugiau švenčių organizuoti, kur skambėtų gera muzika“, - čia Liudas prisipažino, kad jam labai patinka lietuvos atlikėjai: Radžis, Kučinskas, Dambrauskas, Valinskienė. Čia pašnekovai abu pasvajoję, gal ir mūsų Voverių aikštėje kada nors jų mėgiamas atlikėjas pakoncertuos;
- Ponui Liudui aktualios ir Voverių gyvenvietės problemos. O būtent, kad reikia spręsti užsisenėjusias Voveriškių bėdas dėl niekaip neįvedamo centralizuoto vandentiekio ir kanalizacijos. Ką ponas Liudas vietinei valdžiai ir palinkėjo. Tai yra spręsti sėkmingai šiuos Voveriškiams aktualius klausimus.

8. Ar ateityje planuojate įsijungti į bendruomenės veiklą, kuo ir kaip galėtumėte prisidėti?

- Liudas išgirdęs, kad mūsų aikštėje planuojami keli gražūs projektai, pasiūvė padėti prisidedant prie sūpynių pastatymo. Vincė sako: „aš prisidėsiu bendrą žuvienę verdant“;
- Taip pat paraginsime ir paprašysime visų kaimynų, pažįstamų ir draugų prisidėti prie Voverių bendruomenės pervedant 2% gyventojų pajamų mokesčių, pildant deklaracijas;



9. Ar žinote kiek Voveriuose gyventojų?

- Abu pašnekovai spėjo ir beveik pataikė, - „na kokie du šimtai trisdešimt“;

10. Ar Jums aktualu turėti galimybę stebėti Voverių bendruomenės gyvenimą internete?

- Liudas pasakė, kad jiems labai bus įdomu stebėti, kokiomis naujomis interviu pasipildys ši svetainė, kas kokias naujienas papasakos, kada koks renginys bus organizuojamas. O ypač

lauks savo pasirodančio interviu. O ponias Vincė naudodamasi šeimininkės teisėmis visą laiką atakavo spaudos atstovą,...-„tik tu, vaikel, ten nieka nerašyk,...😊😊😊“. Aš kiek įmanydamas raminau ponias Vincė, „kad tik visą teisybę ir nieko daugiau kaip teisybę ir ką papasakosite“...;

- Abu pašnekovai sutiko, kad tai šiuolaikiška ir labai patogi bendravimo forma ir kad dvidešimt pirmam amžiuje kitaip ir negali būti;
- Čia ponas Liudas prisiminė pokario laikų istoriją, kurią jam papasakojo tėveliai, kurie čia gyveno. Taigi istorija: „po antro pasaulinio karo tėvėlių name pradėjo nebeveikti telefono ryšys, kuris buvo jiems pajungtas dar 1938 metais. O reikalas buvo tame, kad rusų kariai pamatę telefono kabelius varinius, pagalvojo, kad tai auksas, todėl labai greitai jie dingo. Todėl labai greitai jie dingo. Todėl ir telefono ryšys prapuolė“. Tai va, tokia įdomi istorija.



11. Ar sutiktumėte prisidėti prie Voverių bendruomenės plėtros, skirdami 2% nuo gyventojų pajamų mokesčių?

- Abu pašnekovai pensininkai, bet būtinai paraginsime pažįstamus ir kaimynus, kurie galėtų paremti mūsų bendruomenę.

12. Kas Jus rytais pažadina įvairiais metų laikais?

- Čia ponias Vincė iš karto atšovė,...😊😊😊😊, kad dažniausiai juos žadina rytais kartu žiūrimas jų mėgstamas serialas „Volkeris“. Vincės paklausiau, tai gal yra įvaldžiusi porą „Volkerio“ muštynių veiksmų, tai jinai juokdamasi atšovė: „na, prieš Liudelį tai apsiginčiau“,....😊😊😊;

13. Kokių renginių Voverių bendruomenėje norėtumėte?

- Šokių ir sportinių varžytuvių;

14. Koks Jūsų gyvenimo kredo?

- Abu pašnekovai chorai tarė, - „kas keturiasdešimt dienų reikia švęsti“.



15. Kaip leidžiate savo laisvalaikį, kokią sporto šaką jums patinka?

- Į šį klausimą ponas Liudas atsakė labia įdomiai ir netradiciškai, o būtent: „aš sportuoju šitaip, kaip neturiu ką veikti, galiu nuėti iki miesto į parduotuvę ir vienu kartu nupirkti net dešimt

plaktukų, arba kokį trisdešimt peilių, kaip tarybiniais laikais nupirkau vieną gražią dieną, sumokėdamas po dvidešimt keturias kapeikas už štuką". Čia ponias Vincė įsikišo ir besijuokdama tarė, „ nu, tai jam amžinai visko maža ir jis yra be galo zapaslyvas",....☺☺☺☺☺; Pastaba – čia ponas Liudas pabrėžė, kad peiliai buvo nerūdyjančio plieno.

16. Kokias įdomybes pažįstate Voverių apylinkėse, gal žinote kažką tokio, ko nežino Voverių gyventojai?

- Na čia ponas Liudas tai pritrenkė papasakodamas, kad mūsų upėje Ventoje prie Voverių yra nuskendęs tarybinės armijos tankas dar per antrą pasaulinį karą. Yra net tokia galimybė priplaukus su valtele išlipti ir atsistoti ant tankoliuko. Čia mes su seniūnaitiu bei pirmininke pasitarėme, kad gegužės mėnesį, kai organizuosime ekspediciją į įžymias Voverių vietas, tai šią būtinai aplankysime ir nupaveiksluosime.

17. Padėkojome Liudvikui ir Vincei už interviu, bei palinkėjome jiems ilgų metų kartu gyvenant Voverių bendruomenėje. Tarp kitko, sekite internetiniame puslapyje pranešimus apie tai, kad pas Liudviką ir Vincę galima nusipirkti naminio šviežaus „kindziulio“, tai labai skanus karšto rūkymo mėsos gaminys, kurio dažniausiai jie pasirūko dėl savęs ir dėl vaikų, bet pažadėjo mums, kad padidins gamybos kiekius, kad bent porą kindziulių galėtų nusipirkti ir Voveriškiečiai – labai skanus!!!!!!



Taigi, didelis ačiū Voverių bendruomenės atstovui spaudai – Modestui, už galimybę visiems voveriškiems susipažinti su dar viena mūsų bendruomenės šeima☺